

TURECKÉ PUTOVÁNÍ IV

Den VII. – 23. listopadu 2009

Prvních šest dnů tureckého putování jsem si báječně užíval, bohužel sedmý den se nejspíš projevila velmi pestrá strava a od časného rána jsem se potýkal se silnými zažívacími potížemi. Z toho důvodu jsem zbytek dne spíše prospal v matném oparu. Silně jsem uvažoval o tom, že zůstanu na pokoji, ale nakonec jsem se rozhodl jet i na poslední výlet (což možná byla chyba, těžko říct). Poslední celý den zájezdu byl věnován prohlídce města Antalya. Po krátké fotografické zastávce, na níž jsme si mohli vyfotit krásný pohled na Antalyi (viz níže) jsme se přesunuli do velkoobchodu s koženými výrobky. Především úvodní krátká módní přehlídka byla dost působivá. Zbytek času jsem pak sice strávil spíše na toaletě než prohlížením oděvů, přesto však jsem si stihl koupit alespoň pěknou peněženku. Z 95 euro jsem ji usmlouval na 40. O tom jsem asi ještě nemluvil, ale Turecko je už v podstatě Orient, tudíž smlouvání se zde považuje za zcela přirozené. Další zastávka byla podobná, a to v místním velkoobchodě se zlatem, stříbrem, šperky atp. Tu jsem už raději strávil na zadní čtyřsedačce v autobuse.

Po sytém obědě (dokázal jsem strávit pár kousíčků ryby na ochutnání a ovoce) jsme se přesunuli k asi nekrásnějšímu přírodnímu úkazu v Antalyi, a to k místním vodopádům. Ty jsou tvořené z řeky, která ústí do moře, ovšem nikoli „klasicky“, nýbrž z výšky několika desítek metrů. Vodopády, které tak vytváří, jsou opravdu nádherné a kvůli nim stálo za to tahat se celý den po Antalyi...:) Pokud je navíc slunečné počasí, vytváří vedle sebe půvabnou duhu.

Poslední zastávkou závěrečného minivýletu bylo historické centrum města. I to jsem však ozelel a raději želel (ležel) na čtyřsedačce. Po příjezdu na hotel jsem okamžitě zalehl do postele a usnul. Ani na rozlučkový galavečer jsem nakonec nešel. Já osobně jsem chtěl, ale tělo radikálně odmítalo jakoukoliv fyzickou námahu.

Den VIII. – 24. listopadu 2009

Den odjezdu se nachýlil, a ačkoliv to byla fantastická dovolená, už jsem se nemohl dočkat, jak se doma naložím do horké vany a zalehnu do vlastní postýlky. Veškeré dopravní přesuny proběhly hladce, při všech jsem se příjemně prospal...:) V letadle nás opět příjemně pohostili, ačkoliv tentokrát většinu mé porce snědl tatínek (mně bohatě stačila bulka s máslem). Domů jsme dorazili okolo půl desáté. S chutí jsem se ponořil do vytoužené horké vany, hupsl do postýlky a usnul jako miminko. Ještě doplním, že zápas v 66 (karetní hra pro dva hráče) jsem vyhrál 4:1, přičemž v posledním nedohraném zápase jsem vedl 9:6 (hrálo se do 10).

I přes střevní problémy posledních dvou dnů bylo turecké putování opravdu nádherné. Všem mohu vřele doporučit návštěvu této pozoruhodné země, s jejíž přírodou, historickými památkami, kulturou i dalšími věcmi rozhodně stojí za to se seznámit.